

Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, van,
nr. IenM/BSK-2014/..., houdende vaststelling van regels ter uitvoering van titel 9.7
Hernieuwbare energie vervoer van de Wet milieubeheer en van het Besluit
hernieuwbare energie vervoer 2015 (Regeling hernieuwbare energie vervoer
2015)

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Gelet op de artikelen 9.7.1.1, 9.7.1.4, 9.7.2.3, derde lid, 9.7.4.5, eerste lid,
onderdelen a, b en c, 9.7.4.6, derde en vierde lid, 9.7.4.7, eerste lid, 9.7.5.2,
eerste lid, en 9.7.5.3, vijfde lid, van de Wet milieubeheer en de artikelen 3.5,
eerste lid, 4.3, 4.6 en 4.9 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015;

BESLUIT:

§ 1. Algemeen

Artikel 1.1

In deze regeling wordt verstaan onder:

besluit: Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015;

bewijs van duurzaamheid: document dat de informatie, bedoeld in artikel 18,
derde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie bevat;

fiatteur: natuurlijk persoon die een door een rekeningbevoegde voorgestelde
overboeking moet goedkeuren;

minister: Minister van Infrastructuur en Milieu;

rekeningbevoegde: natuurlijk persoon die alle handelingen die mogelijk zijn op
een rekening mag uitvoeren.

Artikel 1.2 (artikel 9.7.1.1 Wm)

De energie-inhoud op basis van de onderste verbrandingswaarde van
biobrandstoffen en brandstoffen uit hernieuwbare bron niet zijnde biomassa
waarvoor in bijlage III bij de richtlijn hernieuwbare energie geen energie-inhoud
wordt vermeld, wordt door de inboeker aangetoond aan de hand van bestaande
gegevens of vastgesteld door een volgens ISO-/IEC 17025 geaccrediteerd
laboratorium.

Artikel 1.3 (artikel 9.7.1.4 Wm)

1. De rijksbelastingdienst verstrekt jaarlijks aan het bestuur van de emissieautori-
teit aan het einde van het kalenderjaar een lijst met bedrijven die ingevolge hun
vergunning accijnsgoederenplaats of geregistreerd geadresseerde brandstoffen
mogen uitslaan tot verbruik.
2. De rijksbelastingdienst verstrekt jaarlijks aan het bestuur van de
emissieautoriteit in februari:
 - a. de voorlopige gegevens over de daadwerkelijk uitgeslagen hoeveelheden
brandstoffen door de vergunninghouders accijnsgoederenplaats en geregistreerd
geadresseerde bedoeld in het eerste lid;
 - b. een overzicht van de onder betaling van accijns totaal ingevoerde hoeveelheden
brandstoffen in het voorafgaande kalenderjaar.

3. Op basis van een overzicht van de door de leveranciers tot eindverbruik ingevolge artikel 9.7.2.3, eerste lid, van de wet in het register ingevoerde hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof, alsmede de door inboekers ingevolge artikel 9.7.4.1, eerste lid, van de wet ingeboekte hoeveelheid gasvormige biobrandstof en elektriciteit, verschaft de rijksbelastingdienst binnen twee maanden na de ontvangst van de gegevens aan het bestuur van de emissieautoriteit een rapport van bevindingen over:
- de volledigheid van de in het overzicht van het bestuur van de emissieautoriteit opgenomen bedrijven;
 - de volledigheid van de in het overzicht van het bestuur van de emissieautoriteit verantwoorde totaal in een kalenderjaar tot eindverbruik geleverde hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof of vloeibare hernieuwbare brandstof, en
 - de volledigheid van de ingeboekte hoeveelheid gasvormige biobrandstof en elektriciteit.
4. De rijksbelastingdienst stelt het bestuur van de emissieautoriteit in kennis van opgelegde naheffingen aan de ondernemingen bedoeld in het tweede lid.
5. De rijksbelastingdienst en het bestuur van de emissieautoriteit sluiten over de invulling van het bepaalde in dit artikel een bestuurovereenkomst.

Nummer
IenM/BSK-2014/

§ 2. Jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer

Artikel 2.1 (artikel 9.7.2.3, derde lid, Wm)

Bij het invoeren van de hoeveelheid benzine, diesel, vloeibare biobrandstof en vloeibare hernieuwbare brandstof, bedoeld in artikel 9.7.2.3, eerste lid, van de wet, vermeldt de leverancier tot eindverbruik de volgende gegevens:

- soort brandstof;
- periode overeenkomend met de periode van de accijnsaangifte;
- volume in liters bij een temperatuur van 15 °C;
- of de opgave afwijkt van de accijnsopgave;
- indien de opgave afwijkt van de accijnsopgave, de reden voor die afwijking.

§ 3. Inboeken hernieuwbare energie vervoer

Artikel 3.1 (artikel 9.7.4.5, onderdelen a en b, Wm)

- De hoeveelheid vloeibare biobrandstof die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in liters bij een temperatuur van 15 °C die blijkt de massabalans van de inboeker is geleverd aan de Nederlandse markt voor vervoer.
- Voor een hoeveelheid vloeibare biobrandstof die wordt ingeboekt is een bewijs van duurzaamheid afgegeven.
- Een bewijs van duurzaamheid vermeldt met betrekking tot de hoeveelheid vloeibare biobrandstof waarvoor het bewijs is afgegeven:
 - het land van oorsprong van de grondstof;
 - de aard van de grondstof;
 - de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie, en
 - het duurzaamheidssysteem dat door de inboeker is gehanteerd.

Artikel 3.2 (artikel 9.7.4.5, onderdelen a en b, Wm)

- De hoeveelheid aan vervoer in Nederland geleverde gasvormige biobrandstof

die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in normaal m³ die blijkt uit de meter van het afleverpunt.

2. Voor een hoeveelheid gasvormige biobrandstof die wordt ingeboekt is een garantie van oorsprong voor gas uit hernieuwbare bronnen als bedoeld in artikel 66i van de Gaswet afgegeven, waaruit blijkt dat is voldaan aan het bepaalde krachtens artikel 9.7.4.3 van de wet. De op de garantie van oorsprong vermelde hoeveelheid fysiek ingevoede gasvormige biobrandstof komt overeen met de hoeveelheid, bedoeld in het eerste lid.

3. De garantie van oorsprong, bedoeld in het tweede lid, is:

- a. voorafgaand aan het inboeken van de hoeveelheid gasvormige biobrandstof, bedoeld in het eerste lid, op de Vertogasrekening van de emissieautoriteit geboekt, en
- b. op het moment van overboeken op de Vertogasrekening van de emissieautoriteit actief.

4. Na overboeking van een garantie van oorsprong op de Vertogasrekening van de emissieautoriteit vervallen alle rechten van de voorgaande eigenaren van die garantie.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Artikel 3.3 (artikel 9.7.4.5, onderdeel a, Wm)

De hoeveelheid aan wegvoertuigen in Nederland geleverde elektriciteit die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in kWh die blijkt uit de meter van het afleverpunt.

Artikel 3.4 (artikel 9.7.4.5, onderdeel a en b, Wm)

1. De hoeveelheid vloeibare hernieuwbare brandstof die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in liters bij een temperatuur van 15 °C die blijkt uit de administratie van de inboeker is geleverd aan de Nederlandse markt voor vervoer.

2. Voor een hoeveelheid vloeibare hernieuwbaar brandstof die wordt ingeboekt is een verklaring van hernieuwbare productie afgegeven.

3. Een verklaring van hernieuwbare productie vermeldt met betrekking tot de hoeveelheid vloeibare hernieuwbare brandstof waarvoor de verklaring is afgegeven:

- a. het land van productie en de naam, het adres en de woonplaats van de producent;
- b. de aard van de hernieuwbare bronnen van de bij de productie gebruikte energie;
- c. de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie, en
- d. het nummer van de verklaring van hernieuwbare productie.

Artikel 3.5 (artikel 9.7.4.5, onderdelen c en d, Wm)

1. Bij het inboeken van een hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer vermeldt de inboeker de in bijlage 1 genoemde gegevens.

2. De inboeker beschikt over de bewijsstukken met betrekking tot de gegevens, bedoeld in het eerste lid.

3. De inboeker vermeldt bij het inboeken de gegevens zoals die vermeld zijn op de bewijsstukken.

Artikel 3.6 (artikel 9.7.4.6, derde lid, Wm)

1. Het gedeelte, bedoeld in artikel 9.7.4.6, derde lid, van de wet, is het door Eurostat bekend gemaakte gemiddelde aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in de Europese Unie twee jaar voorafgaand aan het betreffende kalenderjaar.
2. De factor, bedoeld in artikel 9.7.4.6, derde lid, van de wet is tweeënhalf.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Artikel 3.7 (artikel 9.7.4.6, vierde lid, Wm)

De importeur die een hoeveelheid vloeibare biobrandstoffen heeft ingeboekt, overlegt aan het bestuur van de emissieautoriteit een bewijs van aangifte accijns voor die hoeveelheid.

Artikel 3.8 (artikel 3.5, eerste lid, Bhev2015)

Bij de uitgifte van hernieuwbare brandstofeenheden door het bestuur van de emissieautoriteit wordt de energie-inhoud van biobrandstof die is geproduceerd uit de materialen, genoemd in bijlage 2, tabel 1, 2 en 3, vermenigvuldigd met twee.

Artikel 3.9 (artikel 3.5, eerste lid, Bhev2015)

1. Op verzoek van de drijver van een inrichting kan de minister besluiten dat de energie-inhoud van biobrandstof die is geproduceerd uit materialen, genoemd in bijlage 2, tabel 5, onder specifieke locatie- of bedrijfsomstandigheden wordt vermenigvuldigd met twee.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid vermeldt in ieder geval de ontstaanswijze van het materiaal, de huidige toepassingen van het materiaal en de marktcondities.
3. De minister beoordeelt na een verzoek als bedoeld in het eerste lid, de materialen als volgt:
 - a. materiaal dat in de richtlijn hernieuwbare energie of bijbehorende communicaties als residu wordt aangemerkt, is residu;
 - b. materiaal dat niet in de richtlijn hernieuwbare energie of bijbehorende communicaties als afval of residu wordt genoemd, is alleen afval of residu als:
 - 1°. er geen alternatieve toepassing is,
 - 2°. het materiaal niet zodanig in kwaliteit is verlaagd of verontreinigd dat het niet meer geschikt is voor zijn oorspronkelijke toepassing,
 - 3°. het geen ongebruikt product is waarvan de houdbaarheidsdatum is verstreken;
 - c. materiaal dat niet op grond van onderdeel a of b kan worden gecategoriseerd, is een co-product, als:
 - 1°. het productieproces waaruit het materiaal overblijft is aangepast om een grotere hoeveelheid of een hogere kwaliteit van dat materiaal te verkrijgen, of
 - 2°. het in aanzienlijke mate bijdraagt aan de waarde van alle producten uit het proces waarin het ontstaat;
 - d. materiaal dat niet op grond van onderdeel a, b of c kan worden gecategoriseerd, is afval of residu.
4. Ten behoeve van de beoordeling, bedoeld in het derde lid, wordt verstaan onder:
 - a. *alternatieve toepassing*: toepassing anders dan opwekking van elektriciteit of warmte, compostering of benutting van het lignocellulosedeel van biomassa als diervoeder;
 - b. *residu*: van landbouw, aquacultuur, visserij of bosbouw afkomstig resproduct of stof die niet het eindproduct vormt waarop een productieproces rechtstreeks is

gericht.

Nummer
IenM/BSK-2014/

§ 4. Verificatie

Artikel 4.1 (artikel 4.3 Bhev 2015)

1. De verificateur hernieuwbare brandstof:
 - a. voorziet de verificatieverklaring hernieuwbare brandstof van een uniek nummer dat tot hem te herleiden is;
 - b. verstrekt op verzoek van het bestuur van de emissieautoriteit een overzicht van de door hem afgegeven en ingenomen verificatieverklaringen hernieuwbare brandstof;
 - c. ziet erop toe dat te verifiëren hoeveelheden energie en grondstoffen zijn bepaald overeenkomstig artikel 4 van het Meetinstrumentenbesluit I.
2. De verificatie en de verificatieverklaring hernieuwbare brandstof voldoen aan de eisen gesteld in bijlage 3.

Artikel 4.2 (artikel 4.6 Bhev2015)

De dubbeltellingsverificateur:

- a. voorziet de dubbeltellingsverklaring van een uniek nummer dat tot hem te herleiden is;
 - b. beheert de unieke nummers van de dubbeltellingsverklaringen;
 - b. verstrekt op verzoek van het bestuur van de emissieautoriteit een overzicht van de door hem afgegeven en ingenomen verklaringen;
 - c. ziet erop toe dat te verifiëren hoeveelheden grondstoffen en biobrandstoffen zijn bepaald overeenkomstig artikel 4 van het Meetinstrumentenbesluit I.
2. De dubbeltellingsverificatie en de dubbeltellingsverklaring voldoen aan de eisen gesteld in bijlage 4.

Artikel 4.3 (artikel 4.6 Bhev2015)

1. De inboekverificatieverklaring wordt afgegeven door aantekening in het register.
2. De inboekverificatie voldoet aan de eisen gesteld in bijlage 5.

§ 5. Register hernieuwbare energie vervoer

Artikel 5.1 (artikel 9.7.5.2, eerste lid, Wm)

1. Het register is toegankelijk via het internet.
2. Het register is toegankelijk op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur.
3. Voor de toegang tot het register wordt gebruik gemaakt van een door het bestuur van de emissieautoriteit aangewezen authenticatiemiddel.

Artikel 5.2 (artikel 9.7.5.2, eerste lid, Wm)

1. De emissieautoriteit neemt alle maatregelen die redelijkerwijs van haar verwacht kunnen worden om er voor te zorgen dat het register beschikbaar is op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur.
2. De emissieautoriteit draagt tevens zorg voor de nodige voorzieningen van technische en organisatorische aard ter beveiliging van het register tegen verlies of aantasting van gegevens en tegen onbevoegde kennisneming, wijziging of

verstrekking daarvan.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Artikel 5.3 (artikel 9.7.5.2, eerste lid, Wm)

De emissieautoriteit kan de toegang tot het register opschorten indien schade is ontstaan of dreigt te ontstaan aan het register.

Artikel 5.4 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

Bij de aanvraag voor een rekening met jaarverplichtingfaciliteit verstrekt de onderneming aan het bestuur van de emissieautoriteit de volgende gegevens:

- a. naam, adres, woonplaats en handelsregisternummer van de onderneming;
- b. naam en kopie geldig legitimatiebewijs van de statutair vertegenwoordigingsbevoegde van de onderneming alsmede een uittreksel uit het handelsregister waaruit de bevoegdheid blijkt;
- c. indien de onderneming een vergunning voor een accijnsgoederenplaats heeft of geregistreerd geadresseerde is:
 - 1°. RSIN;
 - 2°. EORI-naam en EORI-nummer;
 - 3°. datum afgifte, datum ingang, datum einde en nummer van de vergunning voor accijnsgoederenplaats;
 - 4°. activiteiten en goederen waarvoor de vergunning is afgegeven;
- d. indien de onderneming importeur is: RSIN.

Artikel 5.5 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

De inboeker vermeldt in het register, voor zover van toepassing:

- a. naam, adres en woonplaats van de bedrijfslocaties;
- b. per bedrijfslocatie de naam van het voor die locatie gehanteerde duurzaamheidssysteem of de voor die locatie gehanteerde duurzaamheidssystemen;
- c. het certificaat en de geldigheidsduur daarvan van het duurzaamheidssysteem of de duurzaamheidssystemen, bedoeld in onderdeel b;
- d. aansluitnummer Vertogaas;
- e. EAN-nummer van iedere meter van het afleverpunt;
- f. de naam van de producent van de hernieuwbare brandstof
- g. aansluitnummer ESDN.

Artikel 5.6 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

Indien is voldaan aan de eisen voor het hebben van een rekening maakt de emissieautoriteit uiterlijk tien werkdagen na ontvangst van de gegevens, bedoeld in artikel 5.4, in het register een rekening aan voor de aanvrager.

Artikel 5.7 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

1. De rekeninghouder meldt wijzigingen van de op hem betrekking hebbende gegevens, bedoeld in artikel 5.4, binnen tien werkdagen aan het bestuur van de emissieautoriteit.
2. De emissieautoriteit wijzigt de gegevens, overeenkomstig de melding, bedoeld in het eerste lid, binnen tien werkdagen na ontvangst van die melding.

Artikel 5.8 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

Nummer
IenM/BSK-2014/

1. Indien een rekeningbevoegde weet of vermoedt dat een onbevoegde persoon zich toegang tot de rekening kan verschaffen, meldt hij dit onverwijld aan het bestuur van de emissieautoriteit.
2. Indien een melding als bedoeld in het eerste lid is ontvangen, schort de emissieautoriteit de toegang tot de betreffende rekening op.
3. Tot het moment waarop de melding, bedoeld in het eerste lid, is ontvangen, wordt elke toegang tot de rekening als bevoegd aangemerkt.

Artikel 5.9 (artikel 9.7.5.3, vijfde lid, Wm)

1. De rekeninghouder wijst per rekening een of meer rekeningbevoegden aan.
2. De rekeninghouder kan per rekening een of meer fiatteurs aanwijzen.

§ 6. Rapportage

Artikel 6.1 (artikel 9.7.4.7, eerste lid, Wm)

Het overzicht, bedoeld in artikel 9.7.4.7 van de wet wordt openbaar gemaakt op 1 januari, 1 april, 1 juli en 1 oktober.

§ 7. Slotbepalingen

Artikel 6.1

De Regeling hernieuwbare energie vervoer wordt ingetrokken.

Artikel 6.2

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 6.3

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling hernieuwbare energie vervoer 2015.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

Bijlage 1 bij artikel 3.1

Bij inboeking van hernieuwbare energie vervoer te vermelden gegevens

Nummer
IenM/BSK-2014/

1. Algemeen

- a. soort product;
- b. datum levering aan Nederlandse markt voor vervoer, aan vervoer in Nederland dan wel aan aan wegvoertuigen in Nederland;
- c. referenties eigen administratie inboeker.

2. Elektriciteit

Hoeveelheid aan wegvoertuigen in Nederland geleverde elektriciteit in kWh.

3. Vloeibare biobrandstof

- a. soort brandstof;
- b. hoeveelheid in liters bij 15 °C;
- c. aandeel van de brandstof dat afkomstig is uit hernieuwbare bron in %;
- d. locatie van waar geleverd is;
- e. of er sprake is van levering tot eindverbruik of levering aan een andere houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns;
- f. het gehanteerde duurzaamheidssysteem;
- g. de aard van de grondstof;
- h. de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie;
- i. land van oorsprong.

4. Gasvormige biobrandstof

- a. nummers garanties van oorsprong als bedoeld in artikel 3.2, tweede lid;
- b. datum garantie van oorsprong als bedoeld in artikel 3.2, tweede lid;
- c. hoeveelheid gasvormige biobrandstof in normaal m³;
- d. broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie;
- e. locatie van waaraf geleverd is;
- f. voor iedere garantie van oorsprong:
 - 1°. het gehanteerde duurzaamheidssysteem,
 - 2°. de aard van de grondstof,
 - 3°. de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie,
 - 4°. land van oorsprong.

5. Hernieuwbare brandstof

- a. soort hernieuwbare brandstof;
- b. hoeveelheid in liters bij 15 °C;
- c. locatie van waaraf geleverd is;
- d. of er sprake is van levering tot eindverbruik of levering aan een andere houder van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns;
- e. de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie;
- f. land van productie en naam, adres en woonplaatsgegevens van de producent van de hernieuwbare brandstof;

g. nummer van de hernieuwbare productie verklaring.

6. Dubbeltellende biobrandstof

Nummer
IenM/BSK-2014/

a. Indien van toepassing, het kenmerk van het besluit van de minister, bedoeld in artikel 3.9;

b. batchnummer;

c. nummer dubbeltellingsverklaring;

d. nummer-reeks van gesplitste dubbeltellingsverklaring.

Bijlage 2 bij de artikelen 3.8 en 3.9

Nummer
IenM/BSK-2014/

Tabel 1 – Procesafval of procesresidu	
Materiaal	Omschrijving
Afvalhout	Hout van voldoende kwaliteit om als materiaal of brandstof te worden toegepast. Voor de beoordeling is leidend of de toepassing wel of niet onder de afval wet- en regelgeving valt.
Afvalwater vrijkomend bij productie van suiker uit suikerbieten	Afvalwater dat vrijkomt bij verwerking van suikerbieten tot suiker en waarvoor is aangetoond, dat er geen sprake is van terugwinbare hoeveelheden suiker in het afvalwater, bijvoorbeeld door aan te tonen dat de concentraties suiker in het afvalwater niet substantieel zijn toegenomen ten opzichte van voorgaande jaren.
AWZI- en RWZI zuiveringsslib (NTA 8003:410)	Slib uit afvalwaterzuiveringsinstallaties (AWZI's) en rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's). Dit is relevant voor biogas geproduceerd in AWZI- en RWZI-slibvergisters.
Biomassa deel ongesorteerd stedelijk afval (residual MSW)	De gemengde restfractie is aan te merken als afval. Dit is relevant voor uit stortplaatsen gewonnen biogas (ook wel stortgas genoemd).
Dierlijke vetten categorieën 1 en 2	Dierlijk vet dat ontstaat bij de verwerking van dierlijke bijproducten in vetsmelterijen wordt in verordening (EG) nr. 1069/2009 inzake dierlijke bijproducten ¹ wordt ingedeeld in categorieën. Categorie 1 en 2 materiaal heeft geen toepassing (in significante hoeveelheden) anders dan voor energie.
Gebruikte bleekarde (spent bleaching earth)	Bleekarde ('bleaching earth') wordt gebruikt als filtermedium bij het raffineren van plantaardige oliën. Gebruikte bleekarde wordt doorgaans gestort of verbrand. Uit gebruikte bleekarde kunnen achtergebleven (residuale) oliën via extractie worden teruggewonnen.
Gebruikte frituurolie (NTA 8003: 572)	Gebruikte frituurolie ontstaat bij het frituren van plantaardige of dierlijke producten in plantaardige olie of dierlijke vetten. De olie wordt door daarin gespecialiseerde bedrijven ingezameld. Gebruikte frituurolie is – op mogelijk een kleine fractie na uit de voedselverwerkende industrie waarin geen dierlijke producten zijn bereid – ongeschikt voor toepassing als diervoeder of als grondstof voor de oleochemische industrie en heeft daarmee geen toepassing anders dan voor energie.
Gft (NTA 8003: 610) en organisch afval van handel-diensten-bedrijven (NTA 8003:	Gft en soortgelijke afvalstromen uit handel- diensten en bedrijven worden aangemerkt als afval. Dit is inclusief etensresten van restaurants (swill).

620)	
Organische mest	Organische mest is volgens communicatie 2010/C160/02 (paragraaf 5.2) bij de richtlijn een residu.
Palmolie – lege vruchtbundels (empty palm fruit bunches)	Lege palmolie vruchtbundels ontstaan als de palmvruchten worden verwijderd van de verse palmolievruchtbundels. Lege vruchtbundels worden gestort, verbrand of als mulch in de plantages gebruikt.
Palmolie – afvalwater uit palmolie molen (POME)	Het afvalwater uit een palmoliemolen (palm oil mill effluent; POME) wordt opgeslagen in open bassins waar het leidt (na anaerobe vergisting) tot methaanemissies. Als alternatief kan het in gesloten tanks worden opgeslagen en vergist.
Putvet	Putvet is het materiaal dat in afscheiders voor oliën en vetten uit afvalwater van restaurants en andere grootkeukens wordt verzameld.
Ruwe glycerine	Ruwe glycerine ('raw glycerine' of 'crude glycerine') wordt o.a. geproduceerd bij verestering van plantaardige oliën om bijv. biodiesel te produceren. Volgens de richtlijn (Annex V.C.18) en communicatie 2010/C160/02 (paragraaf 5.2) is ruwe glycerine een residu.
Suikerbietenpunten	Suikerbietenpunten zijn stukjes van suikerbiet die tijdens transport en wassen van de suikerbiet (tijdens verwerking tot suiker) zijn afgebroken. Typisch ontstaat circa 10 kg suikerbietenpunt per ton verwerkte suikerbiet. Ook vrijkomend bladmateriaal wordt tot 'suikerbietenpunten' gerekend.
Talloliepek	Tallolie ('tall oil') ontstaat als bijproduct uit black liquor dat vrijkomt bij papierproductie uit hout. De tallolie kan via raffinage worden gescheiden in een aantal producten plus een destillatieresidu genaamd talloliepek. Volgens communicatie 2010/C160/02 (paragraaf 5.2) is talloliepek een residu.
Zaagsel	Hier valt niet onder zaagsel dat vrijkomt in de bosbouw (dat valt onder 'bosbouwresidu' in tabel 2). Zaagsel komt vrij bij de verwerking van hout in de houtverwerkende industrie. Zaagsel is een procesafval/residu zolang niet de hoeveelheid zaagsel opzettelijk wordt vergroot. Opzettelijke aanpassingen aan het proces om de hoeveelheid te verhogen, resulteren erin dat het zaagsel moet worden geclassificeerd als een product in plaats van een residu.

Nummer
IenM/BSK-2014/

¹ Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke

bijproducten).

Nummer
IenM/BSK-2014/

Tabel 2 – Afval of residu van landbouw, aquacultuur, visserij of bosbouw

Materiaal	Omschrijving
Bagasse	Bagasse wordt als landbouwresidu genoemd in de richtlijn (Annex V.C.18)
Stro (NTA 8003:220)	De droge halmen van koren en andere vruchtdragende planten. Stro wordt als landbouwresidu genoemd in de richtlijn (Annex V.C.18)
Lege maïskolven	Kolven worden als landbouwresidu genoemd in de richtlijn (Annex V.C.18)
Doppen, schillen, vliezen, pitten (NTA 8003: 230)	Harde schillen van noten en dergelijke en schillen, vliezen en omhulsels van oliezaden en oliebonen en olienoten, inclusief pitten.
Bosbouwresiduen	Residuen uit de bosbouw. Hieronder wordt niet verstaan vers hout (zie tabel 3). Bij de inzameling van bosbouwresiduen moet erop worden toegezien dat het proces waarin deze residuen ontstaat niet is aangepast, leidend tot een toename van de hoeveelheid materiaal dat als residu wordt geclaimd. Opzettelijke aanpassingen aan het proces om de hoeveelheid zaagsel, chips, schors, of houtafval te verhogen, resulteren erin dat het materiaal moet worden geclassificeerd als een product in plaats van een residu. Zo worden houtchips van de takken van bomen waarvan de stam separaat wordt verwerkt of afgevoerd, geclassificeerd als bosbouwresidu, terwijl houtchips uit hele stammen worden geclassificeerd als product ('vers hout' in tabel 3).

Tabel 3 – Niet-voedsel cellulosemateriaal en ligno-cellulosisch materiaal (geen afval, residu)

Materiaal	Omschrijving
Korte omloop hout	Landbouwteelt van snelgroeiende houtachtige gewassen waarbij de bovengrondse biomassa periodiek tot maximaal 8 jaar na de aanplanting of na de vorige oogst, in zijn totaliteit wordt geoogst.
Vers hout	Niet gebruikt hout, dat qua samenstelling niet is veranderd ten opzichte van het hout dat in het bos groeit, en waar geen vermenging, verontreiniging of vervuiling met product vreemde stoffen heeft plaatsgevonden. Houtresten uit de houtverwerkende industrie, die vrijgekomen zijn bij het verkleinen van vers hout, worden hier niet ook onder verstaan (dit in tegenstelling tot NTA 8003 categorie 110)

Tabel 4 – Product of co-product

Materiaal	Omschrijving
DDGS (Dried Distillers Grains with Solubles)	DDGS ontstaat bij de productie van ethanol uit granen zoals maïs, gerst, rogge en tarwe. De vaste stof die achterblijft na fermentatie heet distillers grains with solubles en bevat de niet gefermenteerde delen waaronder proteïnen, vezels en vet. Dit natte product DGS kan worden gedroogd tot DDGS. Zowel DGS als DDGS worden toegepast als veevoeder.
Dierlijke vetten categorie 3	Dierlijk vet dat ontstaat bij de verwerking van dierlijke bijproducten in vetsmelterijen wordt in verordening (EG) nr. 1069/2009 inzake dierlijke bijproducten ¹ ingedeeld in categorieën. Categorie 3 materiaal kent alternatieve toepassingen, bijv. als diervoeder en in de oleochemische industrie. NB. Omdat dit materiaal niet rechtstreeks vanuit landgebonden gewassen wordt geproduceerd, hoeven voor biobrandstof uit categorie 3 dierlijk vet niet de landgebonden duurzaamheidscriteria te worden aangetoond.
Dierlijke vetten – categorie onbekend of niet gecategoriseerd	Dierlijk vet dat ontstaat bij de verwerking van dierlijke bijproducten in vetsmelterijen wordt in verordening (EG) nr. 1069/2009 inzake dierlijke bijproducten ² ingedeeld in categorieën. Niet gecategoriseerd dierlijk vet is of afkomstig van buiten Europa of er is sprake van categorie onbekend voor een Europese stroom. Voor de biobrandstofregelgeving wordt dit materiaal ingedeeld als (co-)product. Materiaal afkomstig van buiten Europa kan als procesresidu worden ingedeeld als wordt aangetoond dat het materiaal geen alternatieve toepassing heeft. NB. Omdat dit materiaal niet rechtstreeks vanuit landgebonden gewassen wordt geproduceerd, hoeven voor biobrandstof uit categorie dierlijk vet niet de landgebonden duurzaamheidscriteria te worden aangetoond.
Glycerine, geraffineerd	Geraffineerde glycerine wordt uit ruwe glycerine geproduceerd op de plek waar de ruwe glycerine ontstaat (bijv. bij productie van biodiesel) of in een centrale raffinagefabriek. Geraffineerde glycerine heeft toepassingen in o.a. de voedsel-, cosmetica- en farmaceutische industrie.
Olie-, suiker- of zetmeelhoudende agrarische producten	Agrarische producten zoals oliehoudende pitten, vruchten of zaden (jatropha, koolzaad, palmvruchten, sojabonen, zonnebloempitten), zetmeelhoudende zaden (gerst, maïs, rogge, tarwe) en suikerhoudende producten waaronder knollen (suikerbiet) en stengels (suikerriet) worden toegepast als voeding en diervoeder.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Plantaardige oliën (ruw en geraffineerd)	Plantaardige oliën ontstaan door mechanische persing of door extractie uit oliehoudende zaden zoals jatrofhaboon, koolzaad, palmvrucht, sojaboon en zonnebloemzaad. De meeste oliën worden toegepast in voeding en cosmetica, daarnaast zijn de oliën in alle gevallen hoofdproduct of één van de hoofdproducten van de teelt van het betreffende gewas.
Plantaardige oliekoek	Plantaardige oliekoek ('cake' of 'meal') is het restant na persen van ruwe plantaardige oliën uit oliehoudende pitten, vruchten of zaden). De koek wordt doorgaans toegepast als diervoeder.
Pulp uit suikerbereiding (Nta 8003: 532).	Overblijfsel uit suiker-extractie uit suikerbiet. Dit betreft zowel perspulp (nat) als pulpbrok (droog). De pulp wordt verkocht als diervoeder.
Melasse	Reststroom uit suikerbereiding uit suikerbiet en suikerriet. Wordt toegepast in de consumptie alcohol-industrie en als veevoer.
Tall olie, onbewerkt	Tallolie ('tall oil' or 'crude tall oil': CTO) ontstaat als bijproduct uit black liquor dat vrijkomt bij papierproductie uit hout. De onbewerkte (ook wel 'ruwe') tallolie kan via raffinage worden gescheiden in een aantal producten.
Vetzuren ((Free) fatty acids, refinery fatty acids, fatty acid distillates, fatty acid oils)	Vetzuren worden geproduceerd tijdens de raffinage van ruwe plantaardige olie tot geraffineerde plantaardige olie, bijv. tijdens het productieproces van biodiesel. Hoeveelheid en samenstelling van de gevormde vetzuren hangen af van het soort plantaardige olie en van het type raffinageproces. Vetzuren worden gebruikt in de oleochemie, als diervoeder en voor productie van biodiesel.

Nummer
IenM/BSK-2014/

¹ Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).

² Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten).

Tabel 5 – Overige materialen

Materiaal	Omschrijving
Gras	Gras is een verzamelnaam voor planten uit de grassenfamilie. Gras kan worden benut (vers, gekuild of gedroogd) als veevoer. Vele grassoorten zoals tarwe, rijst, maïs, etc. bevatten zetmeelrijke vruchten (zaden/korrels) die worden gebruikt als voedsel en veevoer en ook als grondstof voor productie van biobrandstoffen zoals ethanol en biogas. Naast de

	<p>vrucht bevatten ook de andere delen van gras significante hoeveelheden eiwitten, suikers, vetten en zetmeel.</p> <p>Uit de lignocellulose bestanddelen van gras kan biobrandstof worden geproduceerd. Gras is niet in tabel 3 ingedeeld omdat de verhouding tussen het aandeel biobrandstoffen uit het lignocellulose deel van het gras en het aandeel biobrandstoffen uit de overige bestanddelen afhankelijk is van het specifieke biobrandstof productieproces. Stro, dat kan worden gezien als subcategorie van gras en waarvan het lignocellulose gehalte zeer hoog is, is ingedeeld in tabel 2.</p>
Industrieel afvalwater	<p>Industrieel afvalwater is niet in één van de tabellen 1 t/m 4 ingedeeld omdat de samenstelling zeer divers van aard is. Industrieel afvalwater kan componenten bevatten die zijn terug te winnen of na eventuele opwerking benut kunnen worden als diervoeder. Er is een overlap tussen het materiaal 'industriële afvalwater' en het materiaal 'zetmeelrijke bij- en restproducten uit de aardappel- en graanverwerkende industrie'.</p> <p>Het gaat in deze categorie niet om afvalwater vrijkomend bij productie van suiker uit suikerbieten of om palmolie – afvalwater uit palmolie molen (POME) als bedoeld in tabel 1.</p>
Voedingsmiddelen ongeschikt voor menselijke consumptie (NTA 8003: 581,582, 583)	<p>Dit betreft bijvoorbeeld over datum producten, of producten die uit gezondheids- of veiligheidsoverwegingen uit de markt worden gehaald. Deze materialen zijn niet in één van de tabellen 1 t/m 4 ingedeeld omdat het een diverse groep materialen betreft waarvan een deel een alternatieve toepassing heeft, bijvoorbeeld als veevoeder.</p>
Zetmeelrijke bij- of restproducten uit de aardappel- en graan- (oa maïs- en tarwe-) verwerkende industrie	<p>Deze materialen zijn niet in één van de tabellen 1 t/m 4 ingedeeld omdat het een zeer diverse groep materialen betreft; de samenstelling en afzetbaarheid van de materialen hangt af van het productieproces en/of de productielocatie. Een groot deel van deze materialen heeft een alternatieve toepassing, bijvoorbeeld als veevoeder of als toevoeging in de papier- en kartonindustrie.</p>

Nummer
IenM/BSK-2014/

Bijlage 3 bij artikel 4.1

Nummer
IenM/BSK-2014/

De verificatieverklaring hernieuwbare brandstof voldoet aan de volgende eisen:

1. Met betrekking tot de totstandkoming van de verklaring dient de onafhankelijke instelling bekend te raken en te blijven met de administratieve processen en de productie-installatie van de biobrandstof. De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de productielocatie ten minste:
 - a. eenmaal per jaar tijdens het initieel onderzoek;
 - b. eenmaal per jaar in ieder jaar waarin verklaringen worden uitgegeven.
2. Als onderdeel van de verificatie hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof wordt nagegaan of:
 - a. de fysieke brandstof uit een hernieuwbare bron wordt geproduceerd; en
 - b. de daarbij benodigde energie volledig uit hernieuwbare bronnen afkomstig is;
 - c. De productie van hernieuwbare energie financieel is gestimuleerd via een subsidie per opgewekte hoeveelheid hernieuwbare energie.
3. Als onderdeel van de verificatie wordt bij de producent en de afnemer van de hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof (producenten, handelaren, gebruiker) de segregatiemethode als "chain of custody" systeem gehanteerd. Een massabalans systeem is niet toegestaan. Daarnaast verklaart de laatste partij in de keten dat de brandstof aan de Nederlandse markt voor transportbrandstoffen is geleverd.
4. De onafhankelijke instelling vergewist zich er van dat alle partijen en organisaties bij wie gedurende het verificatieproces informatie wordt verzameld deze informatie minimaal vijf jaar bewaren.
5. Met betrekking tot de hernieuwbare herkomst van de grondstoffen en energie
 - a. is de verklaring gericht op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid;
 - b. wordt de energie-inhoud op basis van de onderste verbrandingswaarde in de verklaring overgenomen uit bijlage III bij de richtlijn. Voor overige brandstoffen wordt deze waarde in opdracht van de producent van de hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof bepaald door een laboratorium dat voor die werkzaamheden geaccrediteerd is overeenkomstig ISO/IEC 17025;
6. Met betrekking tot de hoeveelheid grondstoffen en energie
 - a. is de verklaring gericht op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid;
 - b. omvat de verklaring:
 - 1°. de hoeveelheden hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof, waaronder tevens worden verstaan de onderste verbrandingswaarde en energie-inhoud;
 - 2°. de aantoonbaarheid van productie van hernieuwbare energie niet zijnde biobrandstof, waaronder wordt verstaan de bron van hernieuwbare energie waaruit de brandstof is geproduceerd;
 - 3°. het land waarin de hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof is geproduceerd;
 - 4°. een berekende en geverifieerde waarde voor de broeikasgasemissiereductie

van de hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof in vergelijking tot een fossiele referentiebrandstof.

c. stemt de hoeveelheid hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof waarvoor een verklaring wordt afgegeven, overeen met de hoeveelheid grondstof en/of hernieuwbare energie die voor zijn productie aangewend is.

Nummer
IenM/BSK-2014/

7. Met betrekking tot de geverifieerde en voor naleving aangewende hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof

a. wordt in de verklaring de hoeveelheid brandstof gespecificeerd die in een vastgestelde tijdsperiode geleverd is, evenals de afnemer;

b. wordt voor een geproduceerde hoeveelheid hernieuwbare brandstof niet zijnde biobrandstof per afnemer een verklaring met een unieke code afgegeven, waarbij de som van de hoeveelheden waarop deze verklaringen betrekking hebben, niet meer bedraagt dan de oorspronkelijke geproduceerde hoeveelheid;

Bijlage 4 bij artikel 4.2, derde lid

Nummer
IenM/BSK-2014/

1. Met betrekking tot de totstandkoming van de dubbeltellingsverklaring is de onafhankelijke instelling bekend met de administratieve processen en de productie-installatie van de biobrandstof. De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de productielocatie ten minste:

- a. eenmaal per jaar tijdens het initieel onderzoek;
- b. eenmaal per jaar in ieder jaar waarin verklaringen worden uitgegeven.

Met de betrekking tot de administratieve processen:

- a. Geeft de dubbeltellingverklaring aan onder welk DZH-systeem productie en opslag op de productielocatie plaats vindt. Het DZH-systeem dient erkend te zijn door de EC en is passend voor de gebruikte grondstoffen en de geproduceerde brandstof
- b. De geleverde dubbeltellende biobrandstof is volgens de massabalans geleverd aan de ontvanger van de dubbeltellingverklaring
- c. De geleverde dubbeltellende biobrandstof is niet en wordt niet door een andere verificatie-instelling geverifieerd voor dubbeltelling zoals bedoeld in de Richtlijn

2. Met betrekking tot de aard van de grondstof en de dubbeltelling van de biobrandstof:

- a. is de dubbeltellingsverklaring gericht op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid;
- b. wordt de energie-inhoud vermeld overeenkomstig artikel 1.2;
- c. kan in de dubbeltellingsverklaring gebruik worden gemaakt van analyseresultaten als bewijslast voor de inzet van dubbeltellende grondstoffen of de samenstelling van grondstoffen, voor zover de analyses uitgevoerd zijn door een laboratorium dat geaccrediteerd is overeenkomstig ISO/IEC 17025.

3. Met betrekking tot de hoeveelheid grondstof en de hoeveelheid dubbeltellende biobrandstof:

- a. is de dubbeltellingsverklaring gericht op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid;
- b. omvat de dubbeltellingsverklaring:
 - 1°. de hoeveelheden biobrandstof, waaronder tevens worden verstaan de onderste verbrandingswaarde en energie-inhoud;
 - 2°. de aantoonbaarheid van productie uit dubbeltellende grondstof, waaronder wordt verstaan de grondstof waarvan de biobrandstof afkomstig is;
 - 3°. het land van of de landen van herkomst van de grondstof;
- c. stemt de hoeveelheid dubbeltellende biobrandstof waarvoor een dubbeltellingsverklaring wordt afgegeven, overeen met de hoeveelheid grondstof die voor zijn productie aangewend is en met de aan de verklaring gekoppelde kopie van het bewijs van duurzaamheid of de garantie van oorsprong.

4. Met betrekking tot de geverifieerde en voor naleving aangewende dubbeltellende biobrandstof:

- a. specificeert de dubbeltellingsverklaring de hoeveelheid biobrandstof die in een vastgestelde tijdsperiode geleverd is, evenals de afnemer en de vorige producent of leverancier in de handelsketen. Bij doorlevering van de volledige batch waarop de dubbeltellingsverklaring betrekking heeft wordt een kopie van het gebruikte bewijs van duurzaamheid aan de verklaring gekoppeld;

b. vermeldt de dubbeltellingsverklaring indien de grondstof voor de biobrandstof is opgenomen in tabel 5 de datum en het nummer van het besluit, bedoeld in artikel 2.8, eerste lid;

Nummer
IenM/BSK-2014/

b. geeft de verificateur voor een geproduceerde hoeveelheid dubbeltellende bio-brandstof per afnemer een dubbeltellingsverklaring met een unieke code af, waarbij de som van de hoeveelheden waarop deze dubbeltellingsverklaringen betrekking hebben, niet meer bedraagt dan de oorspronkelijke geproduceerde hoeveelheid volgens de massabalans van het controlerend duurzaamheidssysteem;

c. kan een hoeveelheid dubbeltellende biobrandstof, waarvoor reeds een dubbeltellingsverklaring afgegeven is, worden gesplitst in een of meer kleinere hoeveelheden, voor zover de oorspronkelijke dubbeltellingsverklaring nog niet door een inboeker is gebruikt als bewijs voor dubbeltelling;

d. kunnen de dubbeltellingsverklaringen die voor de gesplitste hoeveelheden worden opgesteld, opgeteld geen grotere hoeveelheid betreffen, dan in de oorspronkelijke verklaring verantwoord werd;

e. wordt bij de splitsing de oorspronkelijke dubbeltellingsverklaring ingenomen;

f. wordt bij splitsing een nieuw uniek nummer afgegeven, terwijl alle voorgaande unieke nummer worden vermeld;

g. gaat elke nieuwe dubbeltellingsverklaring vergezeld van een kopie van het afgegeven bewijs van duurzaamheid of garantie van oorsprong.

De dubbeltellingsverificateur hanteert een materialiteitsgrens van één procent. De dubbeltellingsverificateur kan besluiten een andere materialiteitsgrens te hantieren, in dat geval verantwoordt hij die keuze in zijn rapport en vermeldt hij de gehanteerde materialiteitsdrempel op de dubbeltellingsverklaring.

Bijlage 5 bij artikel 4.3

Nummer
IenM/BSK-2014/

A – Inboek verificatie op een AGP of GG of een douanedepot in een lidstaat

Een verificateur levert ten behoeve van de inboekverificatie een onafhankelijk oordeel dat gericht is op het verschaffen van een voldoende mate van zekerheid met betrekking tot de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de ingeboekte biobrandstoffen, de mogelijke dubbeltelling hiervan en de bijbehorende duurzaamheidskenmerken en de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de ingeboekte hernieuwbaar brandstof die de inboeker op grond van art 9.7.4.1 Wm heeft verstrekt aan het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer. De inboek verificatie vindt plaats op basis van een verificatieplan dat de materialiteitsgrens genoemd in artikel 4.7 van het besluit hanteert met betrekking tot het ontdekken van kwantitatieve en kwalitatieve afwijkingen die van materieel belang zijn.

De verificatie-instelling maakt gebruik van de standaard auditing processen zoals document review, interviews, observaties en het toetsen van data en informatie van externe informatiebronnen. Het doel is om voldoende relevante bewijzen te verzamelen en te documenteren om tot een verificatieverklaring te kunnen komen. Van belang zijn twee elementen.

Ten eerste is dat de systeemverificatie ofwel de beoordeling van de administratieve organisatie. Hierbij zijn van belang::

- Controle van de massabalans (per kwartaal, of de periode die wordt gehanteerd in het duurzaamheidsstelsel), aansluiting bij voorraadadministratie en financiële en mogelijk accijnsadministratie; toetsing op verschillen.
- De wijze waarop de vloeibare brandstoffen evenredig worden verdeeld na menging en splitsing.
- Beoordeling van procedures met betrekking tot de voorraadopname (inventarisatie).
- Controle van de interne beheersmaatregelen en/of systemen van de inboeker.
- De wijze waarop de inboeker voorkomt dat ingeboekte hernieuwbare energie niet als duurzaam of hernieuwbaar geproduceerd, wordt verkocht.
- Het systeem voor het overnemen van de juiste duurzaamheidskenmerken van de biobrandstoffen of milieukeurmerken bij hernieuwbaar brandstof.
- De kalibratie en onderhoud van relevante meters en het juist omrekenen van factoren bij verschillende eenheden (indien van toepassing).
- De wijze waarop dubbeltellende biobrandstoffen zijn gedocumenteerd, en van verklaringen en duurzaamheidsbewijzen zijn voorzien.
- De wijze waarop hernieuwbaar brandstof zijn gedocumenteerd, en van verklaringen zijn voorzien. De brandstof mag niet doorgeleverd zijn, maar moet direct van de producent afkomstig zijn.
- De wijze waarop de gegevens vanuit de massabalans en/of de voorraadadministratie in het register worden ingevoerd.

Ten tweede is dat de dataverificatie die bestaat uit kritische deelwaarnemingen van de gerapporteerde gegevens op basis van het verificatieplan om te komen tot een voldoende mate van zekerheid van de hoeveelheden ingeboekte hernieuwbare energie of brandstoffen en voor de juiste overname van de duurzaamheidskenmerken en milieukeurmerken in het register.

1. Met betrekking tot de totstandkoming van de inboekingsverklaring is de onafhankelijke instelling bekend met de administratieve processen van de inboeker en de relevante fysieke situaties op de locaties die onder het duurzaamheidssysteem zijn gecertificeerd.

- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de locaties die onder het duurzaamheidssysteem vallen ten minste eenmaal tijdens het initieel onderzoek.
- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de locaties die onder het duurzaamheidssysteem vallen in ieder jaar waarin verklaringen worden uitgegeven als op die locaties een substantiële verandering is doorgevoerd. Dit op basis van een risico-analyse die de onafhankelijke instelling maakt.
- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom in ieder geval de hoofdlocatie waar de administratieve processen worden gedocumenteerd.
- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom in ieder geval de locatie van waaruit de hernieuwbaar brandstof wordt ingeboekt tijdens het initieel onderzoek en daarna jaarlijks zolang van deze locatie hernieuwbaar brandstof wordt geleverd aan de markt voor vervoer.

2. Met betrekking tot de aard van de hernieuwbare energie wordt de energie-inhoud vermeld overeenkomstig artikel 1.2

3. Met betrekking tot de hoeveelheid hernieuwbare energie heeft de verificatieverklaring betrekking op:

- een hoeveelheid hernieuwbare brandstof die in het betreffende kalenderjaar is geleverd aan de Nederlandse markt voor vervoer.
- op een hoeveelheid hernieuwbare energie die op grond van art 9.7.4.1 Wm door een rekeninghouder is ingeboekt in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer.

4. De verificatieverklaring geeft een risicoanalyse die is gebaseerd op een onderzoek dat ten minste de volgende onderdelen omvat:

- check of het certificaat van het duurzaamheidssysteem toereikend is voor alle locaties van de AGP van waar uit geleverd wordt;
- controle van de massabalans (per kwartaal) versus voorraadadministratie en financiële en mogelijk accijnsadministratie;
- controle van de wijze waarop de vloeibare brandstoffen evenredig worden verdeeld na menging en splitsing;
- controle van eerdere verklaringen afgegeven door een geaccrediteerde verificatie-instelling in het kader van de regeling;
- controle van de wijze waarop de inboeker voorkomt dat ingeboekte hernieuwbare energie niet als duurzaam wordt verkocht;
- beoordeling van de administratieve organisatie en de interne controle;
- interviews met betrokken werknemers bij de rapportage van hernieuwbare energie;
- locatiebezoeken.

5. Een verificatieverklaring vermeldt:

- de kenmerken van de opdrachtgever inclusief het rekeningnummer waaronder deze in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer geregistreerd is;
- de kenmerken van de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie inclusief rekeningnummer(s) van het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer;

- een beschrijving van de uitgevoerde werkzaamheden (inclusief bezochte locaties);
- dat een voldoende mate van zekerheid is verkregen dat de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie in het register in de juiste eenheden, opgedeeld in soorten zoals gegeven in tabel III van de Renewable Energy Directive, en opgesplitst in enkel- en dubbeltellend geen onjuistheden van materieel belang bevat;
- dat een redelijke mate van zekerheid is verkregen dat de duurzaamheidskenmerken behorende bij de hernieuwbare energie juist zijn overgenomen;
- dat een beperkte mate van zekerheid is verkregen dat uit de massabalansen volgt dat de ingeboekte hernieuwbare energie niet opnieuw als duurzaam is verkocht;
- een totaal oordeel waaruit blijkt of met voldoende mate van zekerheid de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de ingeboekte biobrandstoffen, de mogelijke dubbeltelling hiervan en de bijbehorende duurzaamheidskenmerken van de betreffende partij ingeboekte hernieuwbare energie kan worden vastgesteld.
- Een aanduiding van de inboekingen waarvoor de verklaring niet geldt.

Nummer
IenM/BSK-2014/

6. Een verificatie wordt afgerond door het verstrekken van een verklaring van goedkeuring in het register door de verificateur voor de inboekingen, met uitzondering van die inboekingen waarvoor de verificatieverklaring niet geldt.

7. Zowel de inboeker als de onafhankelijke partij houden een deugdelijke administratie bij van de verificatie en het verificatieproces.

B – Inboek verificatie bij een leverancier van elektriciteit aan vervoer

Een verificateur levert ten behoeve van de inboekverificatie een onafhankelijk oordeel dat gericht is op het verschaffen van een voldoende mate van zekerheid met betrekking tot de juistheid van de data en informatie over de hoeveelheid van de ingeboekte elektriciteit die de inboeker op grond van art 9.7.4.1 Wm heeft verstrekt aan het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer. De inboek verificatie vindt plaats op basis van een verificatieplan dat de materialiteitsgrens genoemd in artikel 4.7 van het besluit hanteert met betrekking tot het ontdekken van kwantitatieve en kwalitatieve afwijkingen die van materieel belang zijn.

De verificatie-instelling maakt gebruik van de standaard auditing processen zoals document review, interviews, observaties en het toetsen van data en informatie van externe informatiebronnen. Het doel is om voldoende relevante bewijzen te verzamelen en te documenteren om tot een verificatieverklaring te kunnen komen. Van belang zijn twee elementen.

Ten eerste is dat de systeemverificatie ofwel de beoordeling van de administratieve organisatie. Hierbij zijn van belang::

- Controle van het systeem van verzamelen van de standen van de telwerken van de afleverpunten voor wegverkeer
- De wijze waarop afrekening met de leverancier van elektriciteit plaatsvindt en de borging dat de hoeveelheid geleverd aan verkeer niet meer is dan de in dezelfde periode ingekochte hoeveelheid elektriciteit.
- De wijze waarop is geborgd dat geen andere leveringen dan aan wegverkeer worden meegeteld.
- Controle van de interne beheersmaatregelen en/of systemen van de inboeker.
- De kalibratie en onderhoud van relevante meters en het juist omrekenen van factoren bij verschillende eenheden (indien van toepassing).

- De wijze waarop de gegevens vanuit de administratie in het register worden ingevoerd.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Ten tweede is dat de dataverificatie die bestaat uit kritische deelwaarnemingen van de gerapporteerde gegevens op basis van het verificatieplan om te komen tot een voldoende mate van zekerheid van de hoeveelheden ingeboekte hernieuwbare energie of brandstoffen en voor de juiste overname van de duurzaamheidskenmerken in het register.

1. Met betrekking tot de totstandkoming van de inboekingsverklaring is de onafhankelijke instelling bekend met de administratieve processen van de inboeker. De onafhankelijke instelling bezoekt daarom in ieder geval de hoofdlocatie waar de administratieve processen worden gedocumenteerd.

2. Met betrekking tot de aard van de hernieuwbare energie wordt de energie-inhoud vermeld overeenkomstig artikel 1.2

3. Met betrekking tot de hoeveelheid hernieuwbare energie heeft de verificatieverklaring betrekking op:

- een hoeveelheid kWh elektriciteit die in het betreffende kalenderjaar is geleverd aan wegverkeer in Nederlandse.
- op een hoeveelheid kWh elektriciteit die op grond van art 9.7.4.1 Wm door een rekeninghouder is ingeboekt in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer.

4. De verificatieverklaring geeft een risicoanalyse die is gebaseerd op een onderzoek dat ten minste de volgende onderdelen omvat:

- controle van de in- en verkoopadministratie en financiële administratie;
- beoordeling van de administratieve organisatie en de interne controle;
- interviews met betrokken werknemers bij de rapportage van hernieuwbare energie;

•

5. Een verificatieverklaring vermeldt:

- de kenmerken van de opdrachtgever inclusief het rekeningnummer waaronder deze in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer geregistreerd is;
- de kenmerken van de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie inclusief rekeningnummer(s) van het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer;
- een beschrijving van de uitgevoerde werkzaamheden (inclusief geraadpleegde registers zoals EDSN en CIR);
- dat een voldoende mate van zekerheid is verkregen dat de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie in het register in de juiste eenheden en periodes, geen onjuistheden van materieel belang bevat;
- een totaal oordeel waaruit blijkt of met voldoende mate van zekerheid de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de ingeboekte elektrische energie kan worden vastgesteld.
- Een aanduiding van de inboekingen waarvoor de verklaring niet geldt.

6. Een verificatie wordt afgerond door het verstrekken van een verklaring van goedkeuring in het register door de verificateur voor de inboekingen, met uitzondering van die inboekingen waarvoor de verificatieverklaring niet geldt.

7. Zowel de inboekter als de onafhankelijke partij houden een deugdelijke administratie bij van de verificatie en het verificatieproces.

C – Inboek verificatie bij een leverancier van biogas aan vervoer

Nummer
IenM/BSK-2014/

Een verificateur levert ten behoeve van de inboekverificatie een onafhankelijk oordeel dat gericht is op het verschaffen van een voldoende mate van zekerheid met betrekking tot de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de hoeveelheid ingeboekt biogas, de mogelijke dubbeltelling hiervan en de bijbehorende duurzaamheidskenmerken die de inboekter op grond van art 9.7.4.1 Wm heeft verstrekt aan het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer. De inboek verificatie vindt plaats op basis van een verificatieplan dat de materialiteitsgrens genoemd in artikel 4.7 van het besluit hanteert met betrekking tot het ontdekken van kwantitatieve en kwalitatieve afwijkingen die van materieel belang zijn.

De verificatie-instelling maakt gebruik van de standaard auditing processen zoals document review, interviews, observaties en het toetsen van data en informatie van externe informatiebronnen. Het doel is om voldoende relevante bewijzen te verzamelen en te documenteren om tot een verificatieverklaring te kunnen komen. Van belang zijn twee elementen.

Ten eerste is dat de systeemverificatie ofwel de beoordeling van de administratieve organisatie. Hierbij zijn van belang::

- Beoordeling van procedures met betrekking tot de meteropname (inventarisatie), met name rondom de metingen rond de jaarwisseling.
- Controle van de interne beheersmaatregelen en/of systemen van de inboekter.
- Het systeem voor het overnemen van de juiste duurzaamheidskenmerken van de Garanties van Oorsprong.
- De kalibratie en onderhoud van relevante meters en het juist omrekenen van factoren bij verschillende eenheden (indien van toepassing).
- De wijze waarop dubbeltellende biobrandstoffen zijn gedocumenteerd, en van de juiste verklaringen en duurzaamheidsbewijzen zijn voorzien.

Ten tweede is dat de dataverificatie die bestaat uit kritische deelwaarnemingen van de gerapporteerde gegevens op basis van het verificatieplan om te komen tot een voldoende mate van zekerheid van de hoeveelheden ingeboekte hernieuwbaar biogas en voor de juiste overname van de duurzaamheidskenmerken en milieukennmerken in het register.

1. Met betrekking tot de totstandkoming van de inboekingsverklaring is de onafhankelijke instelling bekend met de administratieve processen van de inboekter en de relevante fysieke situaties op de locaties die onder het duurzaamheidssysteem zijn gecertificeerd.

- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de locaties vanwaar biogas geleverd wordt aan het wegverkeer ten minste eenmaal tijdens het initieel onderzoek.
- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom de locaties vanwaar biogas geleverd wordt aan het wegverkeer in ieder jaar waarin verklaringen worden uitgegeven als op die locaties een substantiële verandering is doorgevoerd. Dit op basis van een risico-analyse die de onafhankelijke instelling maakt.
- De onafhankelijke instelling bezoekt daarom in ieder geval de hoofdlocatie waar de administratieve processen worden gedocumenteerd.

2. Met betrekking tot de aard van de hernieuwbare energie wordt de energie-inhoud vermeld overeenkomstig artikel 1.2

3. Met betrekking tot de hoeveelheid hernieuwbare energie heeft de verificatieverklaring betrekking op:

- een hoeveelheid biogas die in het betreffende kalenderjaar rechtstreeks is geleverd aan vervoer voor directe consumptie.
- op een hoeveelheid biogas die op grond van art 9.7.4.1 Wm door een rekeninghouder is ingeboekt in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer.

4. De verificatieverklaring geeft een risicoanalyse die is gebaseerd op een onderzoek dat ten minste de volgende onderdelen omvat:

- check of de GvO's op moment van leveren zoals vermeld bij de inboeking in het register, nog de status 'actief' bezitten en op de rekening van de NEa zijn bijgeboekt;
- controle van de afleveradministratie, de inkoopadministratie en de financiële administratie;
- controle van eerdere verklaringen afgegeven door een geaccrediteerde verificatie-instelling in het kader van de regeling;
- beoordeling van de administratieve organisatie en de interne controle;
- interviews met betrokken werknemers bij de rapportage van hernieuwbare energie;
- locatiebezoeken, waarbij met name de primaire gasmeters, en de aflevermeters worden gecontroleerd.

5. Een verificatieverklaring vermeldt:

- de kenmerken van de opdrachtgever inclusief het rekeningnummer waaronder deze in het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer geregistreerd is;
- de kenmerken van de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie inclusief rekeningnummer(s) van het nationaal register voor hernieuwbare energie voor vervoer;
- een beschrijving van de uitgevoerde werkzaamheden (inclusief bezochte locaties);
- dat een voldoende mate van zekerheid is verkregen dat de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie in het register in de juiste eenheden, opgedeeld in soorten zoals gegeven in tabel III van de Renewable Energy Directive, en opgesplitst in enkel- en dubbeltellend geen onjuistheden van materieel belang bevat;
- dat een redelijke mate van zekerheid is verkregen dat de duurzaamheidskenmerken behorende bij de hernieuwbare energie juist zijn overgenomen;
- dat een beperkte mate van zekerheid is verkregen dat uit de massabalansen volgt dat de ingeboekte hernieuwbare energie niet opnieuw als duurzaam is verkocht;
- een totaal oordeel waaruit blijkt of met voldoende mate van zekerheid de juistheid van de data en informatie over de aard, herkomst en hoeveelheid van de ingeboekte biobrandstoffen, de mogelijke dubbeltelling hiervan en de bijbehorende duurzaamheidskenmerken van de betreffende partij ingeboekte hernieuwbare energie kan worden vastgesteld.
- Een aanduiding van de inboeking(en) waarvoor de verklaring niet geldt.

6. Een verificatie wordt afgerond door het verstrekken van een verklaring van goedkeuring in het register door de verificateur voor de inboeking(en), met uitzondering van die inboeking(en) waarvoor de verificatieverklaring niet geldt.

7. Zowel de inboeker als de onafhankelijke partij houden een deugdelijke administratie bij van de verificatie en het verificatieproces.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Toelichting

Nummer
IenM/BSK-2014/

I Algemeen

§ 1. Inleiding

Deze regeling ziet met name op het stellen van nadere regels voor het inboeken van verschillende vormen van hernieuwbare energie. Daartoe behoren: vloeibare biobrandstoffen, gasvormige biobrandstoffen, vloeibare hernieuwbare brandstoffen (brandstoffen, geproduceerd uit hernieuwbare bronnen, die geen biobrandstoffen zijn). Ook worden regels gesteld aan de verificatie van dubbeltellende biobrandstoffen.

§ 2. Uitslaan

Bedrijven die een jaarverplichting hebben geven hun jaarverbruik op aan de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: NEa). Daartoe verstrekken zij de volgende gegevens:

- soort brandstof (diesel, benzine of vloeibare biobrandstof) die geleverd is aan vervoer;
- de periode waarin de levering plaatsvond;
- het geleverde volume in liters bij een temperatuur van 15 °C;
- of de opgave afwijkt van de accijnsopgave en indien de opgave afwijkt van de accijnsopgave, de reden voor die afwijking.

De NEa ontvangt ter verificatie van de opgaven van de bedrijven gegevens van de belastingdienst. Het betreft de volgende gegevens:

Indien er een verschil wordt geconstateerd zal de NEa het bedrijf de gelegenheid bieden het verschil toe te lichten, waarna de NEa zal kunnen overgaan tot een correctie van de opgegeven hoeveelheden.

§ 3. Inboeken

Het inboeken gebeurt op basis van de in de RED opgenomen verbrandingswaarden. Waar die niet zijn opgenomen zal de inboeker de NEa moeten informeren over de verbrandingswaarde. Daartoe zal de onderste verbrandingswaarde van de brandstof moeten worden gehanteerd. Dit zal moeten worden aangetoond aan de hand van bestaande gegevens of vastgesteld door een volgens ISO-/IEC 17025 geaccrediteerd laboratorium. Daarbij geldt dat de opgegeven verbrandingswaarde representatief dient te zijn voor de ingeboekte brandstoffen.

§ 3.1 Vloeibare biobrandstoffen

Op het moment van inboeken dient de inboeker over een bewijs van duurzaamheid te beschikken voor tenminste de hoeveelheid ingeboekte biobrandstof. Op de duurzaamheidscertificaten dienen de volgende gegevens vermeld te zijn: het land van oorsprong van de grondstof, de aard van de grondstof, de broeikasgasemissiereductie, berekend overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie, en het duurzaamheidssysteem dat door de inboeker is gehanteerd.

De hoeveelheid vloeibare biobrandstof die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in liters bij een temperatuur van 15 °C die blijkt de massabalans van de inboeker

is geleverd aan de Nederlandse markt voor vervoer. De te vermelden gegevens bij inboeking zijn opgenomen in Bijlage I bij de regeling.

Nummer
IenM/BSK-2014/

§ 3.2 Gasvormige biobrandstoffen

Gasvormige biobrandstoffen kunnen direct vanaf de productielocatie worden geleverd aan een bemeterd afleverpunt, zonder invoeding in het gasnet. De andere mogelijkheid is dat het bemeterd afleverpunt is gekoppeld aan het aardgasnet. In beide gevallen geldt dat voor de hoeveelheid gasvormige biobrandstof die wordt ingeboekt is een garantie van oorsprong voor gas uit hernieuwbare bronnen als bedoeld in artikel 66i van de Gaswet afgegeven. De hoeveelheid die wordt ingeboekt is de hoeveelheid in normaal m³ die blijkt uit de meter van het afleverpunt.

Voor een hoeveelheid gasvormige biobrandstof die wordt ingeboekt is een garantie van oorsprong voor gas uit hernieuwbare bronnen als bedoeld in artikel 66i van de Gaswet afgegeven. De garantie van oorsprong, bedoeld in het tweede lid, is voortafgaand aan het inboeken op de Vertogasrekening van de Nederlandse emissieautoriteit geboekt. Hiermee wordt een gelijksoortige situatie gecreëerd als voor vloeibare biobrandstoffen.

Om biogas voorzien van de garantie van oorsprong te kunnen inboeken dient die te zijn voorzien van de volgende gegevens:.....

Leveranciers van in het buitenland geproduceerd en in het gasnet ingevoerd biogas kunnen door Vertogas het duurzaamheidscertificaat laten omzetten naar een garantie van oorsprongverklaring. Om het biogas te kunnen inboeken in het Register zullen de hierboven benodigde gegevens op de garantie van oorsprong te zijn vermeld. Deze zullen dus ook beschikbaar moeten zijn op het buitenlandse certificaat.

Voor vloeibare biobrandstoffen geldt dat deze onder een duurzaamheidsysteem geproduceerd moeten zijn. Aangezien het aardgasnet niet onder een duurzaamheidsysteem kan vallen kan alleen op de productielocatie vloeibaar gemaakt biogas worden ingeboekt als vloeibare biobrandstof. Het is niet mogelijk en niet toegestaan om aardgas voorzien van een garantie van oorsprong vloeibaar te maken en als vloeibare biobrandstof in te boeken.

§ 3.3 Hernieuwbare brandstof

Nieuwe vormen van hernieuwbare brandstof zijn in opkomst. Het betreft brandstoffen die geproduceerd zijn uit grondstoffen die niet van biologische oorsprong zijn. In de praktijk gaat het momenteel om één concreet geval, waarbij een vloeibare brandstof wordt geproduceerd uit niet-biologische materialen. Zoals op wetsniveau is aangegeven dient de brandstof geproduceerd te worden met hernieuwbare energie. Om praktische redenen wordt hierbij een grens van minimaal 98% hernieuwbaar gehanteerd. Op het moment van inboeken dient de inboeker over een verklaring te beschikken van een daartoe bevoegde verificatieinstelling dat de brandstof voldoet aan de vereisten.

§ 3.4 Elektriciteit

De hoeveelheid aan wegvoertuigen in Nederland geleverde elektriciteit die wordt

ingeboekt is de hoeveelheid in kWh die blijkt uit de meter van het afleverpunt. Exploitanten van afleverpunten kunnen de hoeveelheid elektriciteit die is geleverd inboeken. Voor elektriciteit wordt een vaste omrekenfactor gerekend, conform de RED, namelijk een factor 2,5 (omdat het elektriciteit betreft) en een factor die overeenkomt met het forfaitair aandeel hernieuwbare energie in de elektriciteitsproductie. Dit betreft het door Eurostat bekend gemaakte gemiddelde aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in de Europese Unie twee jaar voorafgaand aan het betreffende kalenderjaar. De inboeking vindt plaats in kWh waarna het register de vermenigvuldigingsfactoren toepast voor de berekening van het aantal hernieuwbare brandstofeenheden (hierna: HBE's).

Nummer
IenM/BSK-2014/

§ 3.5 Dubbeltelling

Teneinde het gebruik van geavanceerde biobrandstoffen te stimuleren is een aantal biobrandstoffen opgenomen in Bijlage II waarvoor de inboeker bij inboeking 2HBE's per gigajoule op zijn rekening krijgt bijgeschreven. De inboeker van vloeibare of gasvormige biobrandstoffen dient op het moment van inboeken te beschikken over een verklaring van een daartoe bevoegde verificateur. Producenten van biobrandstoffen hebben de mogelijkheid om de minister te verzoeken een brandstof te erkennen als dubbeltellend. De voorwaarden zijn opgenomen in het besluit.

§ 4 Verificatie

Een belangrijke schakel in de informatieketen is de controle op de ingeboekte gegevens. Deze vindt plaats op verschillende manieren:

1. Vooraf vindt verificatie plaats van de duurzaamheid van de biobrandstoffen door de duurzaamheidssystemen. Inboekers dienen over de duurzaamheidsverklaringen te beschikken op het moment van inboeken. Achteraf vindt controle plaats door middel van een inboekverificatie, waarbij gelet wordt op de juistheid van de in het register ingevoerde gegevens en de aanwezigheid van de benodigde verklaringen.
2. In geval van dubbeltellende biobrandstoffen dienen de dubbeltellingverklaringen aanwezig te zijn op het moment van inboeken. Hiervoor is een dubbeltellingsverificatie noodzakelijk. Het is niet mogelijk een biobrandstof eerst enkeltellend in te voeren en vervolgens dubbeltellend. De certificaatnummers dienen bij inboeking te worden vermeld.
3. In geval van hernieuwbare brandstoffen dienen de verklaringen aanwezig te zijn op het moment van inboeken. De certificaatnummers dienen bij inboeking te worden vermeld. Daarnaast dienen de gegevens over de verbrandingswaarde vooraf in het register te worden ingevoerd. Of aan de eisen wordt voldaan om de brandstof als hernieuwbare brandstof te kunnen laten aanmerken dient te worden aangetoond door middel van een verificatie hernieuwbare brandstof.

Slechts geaccrediteerde verificatie-instellingen of instellingen die aantoonbaar bezig zijn met het verkrijgen van een accreditatie komen in aanmerking voor het uitvoeren van een verificatie. Een verificatie-instelling dient te zijn geaccrediteerd, of aantoonbaar bezig zijn met het verkrijgen van een accreditatie, voor het werkterrein waarvoor de verificatie wordt uitgevoerd (inboek-, dubbeltelling, hernieuwbare energieverificatie).

De verificatienormen zijn opgenomen als bijlage van deze regeling, op de website van de NEa staan voorbeeldprotocollen voor de verschillende types verificatie.

§ 5. Administratieve lasten en uitvoeringslasten

Nummer
IenM/BSK-2014/

De administratieve en uitvoeringslasten van de nieuwe systematiek, waar deze regeling onderdeel van is, zijn uitgebreid verantwoord in paragraaf 6.1 van de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet milieubeheer (jaarverplichting hernieuwbare energie vervoer, hernieuwbare brandstofeenheden en elektronisch register hernieuwbare energie vervoer) (Kamerstukken II 2013/14, 33 834, nr. 3, blz. 8-10). Korthedshalve wordt daarnaar verwezen.

II Artikelen

Artikel 1.2

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.1.1, de begripsbepaling van 'energie-inhoud', van de Wet milieubeheer (hierna: Wm)

De inboeker die een hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer, inboekt waarvoor geen energie-inhoud is vastgelegd, dient daarvan de energie-inhoud aan te tonen. Hij kan dat doen door zich te baseren op de in de wetenschappelijke literatuur vermelde energie-inhoud. Indien in die literatuur geen energie-inhoud is vermeld, dient hij die energie-inhoud te laten vaststellen door een laboratorium dat volgens ISO-/IEC 17025 is geaccrediteerd. Daarmee wordt aangesloten bij een heldere internationale standaard voor degenen die de energie-inhoud op basis van de onderste verbrandingswaarde van een biobrandstof mogen bepalen. Zulks om tot een eenduidige bepaling van de betreffende waarde te komen.

Artikel 1.3

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.1.4 van de Wm.

Op grond van artikel 9.7.1.4 van de Wm dient de Belastingdienst de bij ministeriële regeling vastgestelde gegevens te verstrekken aan de NEa. In dit artikel zijn de gegevens vermeld die de NEa moet ontvangen van de Belastingdienst om de door de leveranciers tot eindverbruik ingevoerde gegevens met betrekking tot de jaarverplichting te kunnen controleren aan de hand van de accijnsaangifte van die leveranciers.

Artikel 2.1

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.2.3, derde lid, van de Wm.

De voorgeschreven gegevens heeft de NEa nodig om de ingevoerde hoeveelheid te kunnen vergelijken met de door de Belastingdienst verstrekte gegevens.

Artikel 3.1

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wm.

tweede lid

Het bewijs van duurzaamheid is de zogenoemde duurzaamheidsverklaring die de auditor van het gehanteerde duurzaamheidssysteem afgeeft.

Numer
IenM/BSK-2014/

Artikel 3.2

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wm.

tweede lid

Vertogas is de instelling die certificaten afgeeft voor duurzaam geproduceerd hernieuwbaar gas, hier aangeduid als biogas. Die certificaten garanderen dat de bewuste hoeveelheid biogas op duurzame wijze is geproduceerd en of is voldaan aan de duurzaamheidscriteria die de richtlijn hernieuwbare energie voorschrijft.

Artikel 3.3

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.5, onderdeel a, van de Wm.

Artikel 3.4

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wm.

Artikel 3.5

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdelen c en d, van de Wm.

Artikel 3.6

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.6, derde lid, van de Wm.

Bij het bepalen van het aandeel elektriciteit uit hernieuwbare bronnen van de totale geleverde elektriciteit laat artikel 3, vierde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie de keuze aan de lidstaat tussen het gemiddelde op het nationale net en het gemiddelde op het Europese net en dat gemeten twee jaar voor het jaar waarop de verplichtingen van toepassing zijn. Evenals in de Regeling hernieuwbare energie vervoer is in deze regeling gekozen voor het Europese gemiddelde dat wordt berekend en bekendgemaakt door EUROSTAT.

artikel 3.8

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 3.5, eerste lid, van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015.

De categorieën materialen die dubbel tellen zijn vastgelegd in artikel 21, tweede lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.

Artikel 3.9

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 3.5, eerste lid, van het Besluit

hernieuwbare energie vervoer 2015.

Nummer
IenM/BSK-2014/

In tabel 1, 2 en 3 zijn de grondstoffen opgenomen die in ieder geval in aanmerking komen voor dubbeltelling. Tabel 1 ziet op procesafval of procesresiduen, tabel 2 op afval en residu van landbouw, aquacultuur, visserij of bosbouw en tabel 3 op niet-voedsel cellulosemateriaal en ligno-cellulosisch materiaal (geen afval of residu). Artikel 21, tweede lid, van de richtlijn hernieuwbare energie bepaalt dat de hier genoemde biobrandstoffen dubbeltellen voor de jaarverplichting.

In tabel 4 en 5 zijn de grondstoffen opgenomen die in ieder geval niet in aanmerking komen voor dubbeltelling. Tabel 4 ziet op product en co-product en tabel 5 ziet op overige materialen.

Artikel 3.9

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 3.5, eerste lid, van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015.

Voor de 'overige materialen' genoemd in tabel 5 is niet eenduidig vast te stellen of zij een alternatieve toepassing hebben, omdat het gaat om brede categorieën van materialen. Een deel van het materiaal heeft mogelijk geen alternatieve toepassing, een ander deel wel. Zo is van 'zetmeelrijke bij- of restproducten uit de aardappel- en graanverwerkende industrie' bekend dat zetmeelrijke bijproducten (die door de industrie soms als residu worden betiteld) worden afgezet als brijvoeder voor varkens en als grondstof in de papier- en kartonindustrie. Andere materialen uit deze brede categorie hebben geen alternatieve toepassing, hetgeen mede afhankelijk kan zijn van het precieze soort materiaal maar ook van de locatie of van locatiespecifieke details van het productieproces waarin het materiaal vrijkomt. Daarom is maatwerk nodig voor deze overige materialen. Derhalve kan de minister op verzoek in een specifiek geval een ontheffing verlenen, waardoor het materiaal dat onder tabel 5 valt, toch in aanmerking komt voor dubbeltelling (artikel 16, tweede lid, van de regeling (nieuw)). Of een ontheffing kan worden verleend hangt af van de in artikel 16, vierde lid, van de regeling (nieuw) opgenomen beoordeling. Uit de criteria volgt dat de toepassing als biobrandstof van afval of een residu niet een alternatieve – hoogwaardigere – toepassing mag verdringen. Veel restproducten worden thans op een andere -hoogwaardigere- wijze toegepast, bijvoorbeeld als suiker-, zetmeel-, eiwit- en vetbestanddeel van diervoeder, of zij kunnen worden toegepast als grondstof voor materialen in de zogeheten *biobased economy*. Toepassing voor opwekking van elektriciteit of warmte en voor compostering worden als een gelijkwaardige of laagwaardigere toepassing aangemerkt. Overeenkomstig de richtlijn is voor lignocellulose dubbeltelling zonder meer van toepassing.

Ten behoeve van een ontheffing dient degene die daartoe een verzoek indient, in ieder geval de informatie aan te leveren die in artikel 3.8, derde lid, is opgenomen. De minister kan ten behoeve van een gedegen beoordeling en indien nodig om additionele informatie vragen. Dit kan betreffen een onderzoek door een onafhankelijke partij naar de locatie- of bedrijfsspecifieke omstandigheden die er toe kunnen leiden dat het materiaal (of een bepaald deel van het materiaal) zou kunnen worden aangemerkt als procesafval of procesresidu, of die ertoe kunnen leiden dat een bepaald deel van de geproduceerde biobrandstoffen wordt geproduceerd uit de lignocellulose bestanddelen van het materiaal.

Dit betekent dat in ieder geval moet worden aangegeven de ontstaanswijze van het materiaal (in welk proces komt het vrij, welke andere producten worden met het proces geproduceerd), de huidige toepassingen van het materiaal en de marktcondities (tegen welke prijs wordt het materiaal verhandeld, hoe waren deze prijzen in de afgelopen jaren en hoe verhouden die prijzen zich tot de andere producten die vrijkomen uit hetzelfde proces).

Nummer
IenM/BSK-2014/

Overigens kunnen bedrijven voor afval, residuen, non-food cellulosemateriaal en lignocellulosisch materiaal, waarvoor geen alternatieve toepassing bestaat en dat niet reeds in de tabellen staat waaruit volgt dat dubbeltellen niet mogelijk is, bij de minister (een algemene) vermelding worden aangevraagd in bijlage II, tabel 1, 2 of 3.

De minister beoordeelt of het materiaal ook daadwerkelijk in de tabellen kan worden opgenomen. Voor een gedegen beoordeling dient in ieder geval dezelfde informatie ter beschikking te worden gesteld als ten behoeve van een ontheffingsverzoek (artikel 16, derde lid, van de regeling (nieuw)) (zie toelichting hierboven). De beoordeling van deze aanvraag vindt overeenkomstig de beoordeling van de ontheffing (artikel 16, vierde lid, van de regeling (nieuw)) plaats.

Indien de beoordelingsprocedure positief uitvalt, kunnen de tabellen worden aangepast. In beginsel zullen de tabellen niet vaker dan één keer per jaar worden aangepast. Aansluiting zal worden gezocht bij de looptijd van het handelsjaar en bij aangesloten worden bij het kabinetsbeleid inzake de aanpak van administratieve lasten (Kamerstukken II 2009/10, 29 515, nr. 309).

Bijlage II gaat aldus in op welke materialen dubbeltellen. De materialen zijn dusdanig gegroepeerd in de tabellen, dat tegelijkertijd verduidelijkt wordt op welke materialen (op grond van artikel 17, eerste lid, van de richtlijn hernieuwbare energie) enkel artikel 17, tweede lid, van die richtlijn van toepassing is en voor welke materialen Bijlage V, onderdeel C, sub 18, derde paragraaf, van die richtlijn geldt.

Deze bepalingen zijn geïmplementeerd in artikel 3.1 en 3.2 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015 en betreffen voordelen die toegekend worden aan bepaalde categorieën van materialen.

Artikel 4.1

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 4.3 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015.

Artikel 4.2

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 4.6 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015.

Artikel 4.3

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 4.6 van het Besluit hernieuwbare energie vervoer 2015.

Artikelen 5.1 tot en met 5.3

Deze artikelen strekken tot uitvoering van artikel 9.7.5.2, eerste lid, van de Wm.

Artikelen 5.4 tot en met 5.9

Deze artikelen strekken tot uitvoering van artikel 9.7.5.3, vijfde lid, van de Wm.

Nummer
IenM/BSK-2014/

Artikel 6.1

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 9.7.4.7, eerste lid, van de Wm.

Het overzicht omvat, naast het aantal bij de overgang van het voorafgaande kalenderjaar geïssueerde HBE's, de tot de datum waarop het openbaar wordt gemaakt uitgegeven aantallen HBE's. Op 1 april van enig kalenderjaar is dat dus het aantal tot en met 30 maart van dat kalenderjaar uitgegeven HBE's, op 1 juli het aantal tot en met 30 juni uitgegeven HBE's, op 1 oktober het aantal tot en met 30 september uitgegeven HBE's en op 1 januari het totale aantal in het voorgaande kalenderjaar uitgegeven HBE's.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,